

nenaravnemu svojemu koncu. Državni zbor je odgođen in temu sledil bode kmalu razpust. Tako bomo imeli brzkone še letos nove državnozbornske volitve... S kakim veseljem se je demokratično državno zbornico pozdravljalo! Vse ljudstvo ima zdaj politične pravice, — so vpili govorniki in obetali ljudskega dela. Pa so se vse sanje večidel izjalovile! Kajti cela vrsta otroških boleznih se je pojavila v tej zbornici. Ljudje, ki z najglasnejšim kričanjem in hujskanjem sleherno resno delo preprečijo, so prišli na površje. In narodnjaška gonja v njenih najbrutalnejših oblikah je zapovedala vsej politiki... V „Slovanski uniji“ združeni poslanci so nad bankerotom državne zbornice najbolj krivi. In med te spadajo tudi slovenski poslanci, ki so na eni strani pod vodstvom Hribarja s srbofilstvom in rusofilstvom umazali ime slovenskega ljudstva, na drugi strani pod vodstvom hofrata Ploja izdali vsaki vladi resnične interese slovenskega ljudstva, — in na tretji strani pod vodstvom ožlindranega dr. Šusteršiča zasledovali politiko poloma in anarhije. Brezvestnost in fanatizem slovenskih poslancev se šopiri v tej žalostni „zmagi“ nad poštnim delom za ljudstvo. Med češkimi kričarji Fresl, Kloufač, Choc, in slovenskimi poslanci Šusteršič, Korošec in Grafenauer ni nobene razlike več! Kakor so iz prenapetih političnih vzrokov prodali ljudske interese na Štajerskem in vstavili gospodarsko delo v deželni

zboru, — tako so slovenski poslanci iz panslavističnih vzrokov razbili državni zbor. Posledice so seveda tu kakor tam ednake. Vsled obstrukcije v deželni zboru je bila vsa dežela potisnjena v gospodarsko bedo, vse je vstavljeno, kar bi ljudstvu koristilo. Razpust državne zbornice pa bode imel brzkone za posledico, da vzame minister zloglasni § 14 v roke in „vlada“ z njim čez glavo ljudstva in njegovih zastopnikov... Sredi v velikanskem političnem razburjenju torej stojimo. In ljudstvo samo je izgubilo že vse veselje in ne pričakuje od svojih poslancev ničesar več. Kar se „Štajerca“ in njegove stranke tiče, moramo pač reči, da se je naše prorokovanje uresničilo. V volilnem boju smo jasno povedali, da od političnih farjev, od prvaških advokatov in njihovih podreptnikov nimamo ničesar pričakovati. Rekli smo, da bodejo ti ljudje v slučaju izvolitve vedno svoje in politične cilje zasledovali, nikdar pa ne ljudskih interesov zastopali. In — tako se je zgodilo! Pripravljajmo se torej zopet na volilni boj in držimo se starega gesla: kmet za kmeta!

Ljudsko štetje. * * * Dosedanji uspeh ljudskega štetja je že gotov. Prebivalstvo v Avstriji znaša 28.567.898 oseb, to je za 2.417.190 ali pa za 9,2% več kakor leta 1900. Število hiš znaša 3.879.958 in je to število naraslo za 8,2%. Število stanovanj znaša 6.1 milijonov in je naraslo za 9,9%. Najbolj je prebivalstvo naraslo

v Trstu (28,5%), v Istriji (16,9%), v Avstriji (zaradi Dunaja 13,9%), Vorarlbergu (12,8%), Gorica-Gradiska (12,4%), Salzburgu (11,5%), Šlezija (11,2%), Tirolska (11%), Koroška (9,7%). Manj naraslo je prebivalstvo v Dalmaciji (8,8%), na Moravskem (7,5%), na Češkem (7,2%), na Štajerskem (6,3%), na zgornjem Avstrijskem (5,2%) in na Kranjskem (3,8%). Število prebivalstva v Bozniji in Hercegovini znaša 1.895.673, naraslo je za skoraj 21%.

Nemški cesar in cesarica sta obiskala dni našega vladarja. Potem sta se odpeljala v Italijansko. Obisk baje nima nobenega političnega pomena.

Ruski anarhisti. V Petersburgu so 18 ruskih anarhistov iz Varšave, ki so carja umorili. Našli so pri njih celo zaloge in revolverjev.

Presenetljivo enostavno

napravi se danes iz

MAGGI jevih kock

à 5 h

gotovo govejo juho

za napravo juh zvlogo za izboljšanje napačnih juh za polivanje prikuhe
" " pomake
" " pečenke itd.
Kocka daje — le z 1/4 litrom vrele vode polita — takoj 1 krožnik izvrstne za rabo gotove goveje juhe.

Edino pristna

z imenom Maggi in varstveno znamko križeva zvezda!

Dopisi.

Dobje pri Planini. Kjer imajo klerikalci prste zraven, tam se kmeta gotovo osle. Dokazi: V Celovcu na Koroškem, v Ljubljani na Kranjskem itd. Tako se godi v Dobji Planini. Dokler bo župnik Vurkelc imel komiteto v občinskem odboru in krajnem šolskem odboru, bo kmet osleparjen in vedno bolj siromak. Nekdaj se je v občini gospodarilo z 30% činske doklade, ko se je leta 1895 začela viti nova šola, so se morale občinske doklade zvišati na 50%. In glejte, sedaj moramo plačevati 110% pri ravno istih izdatkih. Občinski uslužbenci so na komando župnika nopolno pustijo plačati kakor državni uradniki, s svojimi rokami se lahko kačo lovi, ali bolj domače povedano: S tujim denarjem se razpolaga! Župnik fehtari po občini dvakrat letno vkljub temu, da je kolektura že preleti rešena in plačana z gotovim denarjem, katerega vleče župnik obresti in ima še na tega druge mastne dohodke. Vse to mu kmet zadostuje, iztuhtal si je še nove davke in si slil, naj farani nanosijo denarja 3000 K, za tere bo kupil kaplana. Zaslepljeni farani storili, ali od kaplana ni duha ne sluha. Kmetje popolnoma izmolzil in spravil na bled pot, si je še zmisli daleč, naj farani zopet 3000 K, s katerim bo postavil kaplana, pa si le farovž razširjaval! Kaj vse počne črnih tukaj, je grozno, strašno in vpije v ušesa. Ali vse mu vendar ne pomaga še z nima toliko kredita in značajnosti, da bi se jel hlapca, kateri bi mu živino hranil; kmet ima v farovžu in on kraljuje med njim kakor petelin med kokoši. Toliko za današnji temnega pa prihodnjic, kadar se zjasni; za nas svidenje!

St. Peter na Medvedjem selu. Slisali smo da bo naš „reformator“ Gomilšek zopet zaglaval svojo menežarijo skupaj; to pa zopet dela za naše devičice. Frizerke, modice

Kuga.

Spomlad prihaja polagoma in velikanška nevarnost z njo. Mrzli dnevi zime so kugo v Aziji vsaj deloma omejili in hujske razširjenje preprečili. Ali s prihodom tople spomladi se bode brzkone tudi grozna šiba božja zopet razširila. Zlasti velika je nevarnost zaradi tega, ker leži še povsod na stotine na kugi končanih mrtvih Kitajcev. Nikdo ni hotel in mogel te mrljice pokopati. Zmetali so jih k večjem na led ali pustili na cestah ležati. Zdaj pa bodejo ti mrljički kalil grozovite bolezni zopet širili. Pri nevednosti in nesnažnosti širokih slojev kitajskega ljudstva je torej ta nevarnost velikanška. Pomisliti se mora, da nasprotujejo fanatični Kitajci tudi evropskim zdravnikom, ki se trudijo, da bi bolezen omejili in ji zlasti vstop v evropske pokrajine zabranili. Z neverjetnim samozatajenjem in z krasno požrtvovalnostjo delajo evropski zdravniki in vodijo boj proti tej najhujši bolezni človeškega rodu. Tisoči zdravnikov je prihitelo v okužene pokrajine. In marsikateri si nalezi sam boleznin in pade v grob, hitro ga vržejo v živo apno in vse je končano. Pravi junaki človečanstva so ti pogumni zdravniki in njih strežniki. Prvo delo teh junakov je, da odstranijo čimhitreje mrljice. Dobro vedo, da se bode bolezen nevezdržljivo razširila, ako bi mrljice do gorke spomladi ne odstranili. Nemogoče je seveda, da bi se velikanško število teh mrljicov zamoglo pokopati. Zato jih le zbirajo in na gromadah sežigajo. Naše slike so narejene po fotografijah, ki so ravnokar iz Azije došle. Kažejo nam to delo vzornih zdravnikov in strežajev natanko. Na prvi sliki vidimo po kugi pokončane mrljice, ki se jih je v naglici v veliki jami zbralo in se jih bode potem sežgalo. Druga slika pa nam kaže zgoraj sežiganje mrljicov na prostor sežiganja. Upati je, da bodejo požrtvovalni zdravniki vsta-

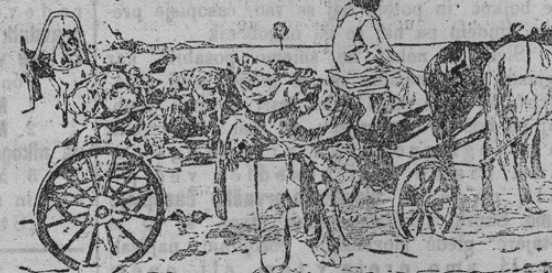
Pestleichen in einer Grube zum Verbrennen aufgeschichtet.

Verbrennung der Leichen u. d. d. auf Schichttaufen.

Überführung von Pestleichen nach der Verbrennungsstätte

Photographische Aufnahmen von der Pest in China

vili grozno bolezen in ji zlasti pot v evropske države onemogočili.

židance na noge!! —! To Vam bo kšeft —! Radovedni smo le če še bo sedaj dična gospica Tilčika prevzela kšeft frizerke in modistke —??? Vsekako bi bilo jako čudno —. Povem Vam gospica Tilčika, da Vas jaz jako spoštujem in vem vse, kako so klerikalci delali zoper Vas. Sam sem slišal kako hinavsko se je lagalo proti Vaši osebi in kako je eden teh hinavcev rekel: „Bog ne daj, da bi se to zvedelo in dokazalo da smo govorili neresnico, takrat gremo“. „Pregovor pravi: nič niti tako skrito, da bi ne bilo enkrat očitno“. In tudi ta podla laž naj pride na dan! Vi pa gospodična Tilčika vendar pustite kšeft modistinje; saj veste, da klerikalci ne plačajo posebno še Vašo plačo, ki si jo trdo prislužite, Vam zavidajo. To so kakor mački, ki se Vam prilizujejo, kadar Vas rabijo, a za hrbtno pa praskajo. Taki hinavski ljudje si naj iščejo druge frizerke! Teater-direktor naj sam frizira — saj se dobro zastopi, kje je dobro potegniti. Toliko za danes, pa vem še več in prihranim za drugič.

Prijatelj iz sosedne fare.

Stoperce. V „Slov. Gospodarju“ št. 9. in 10. t. l. sem pazljivo čital dopisa iz „Ptujске gore“, kako je nek popotnik potoval s torbico na rami iz Ptujске gore v Stoperce; kdo neki je ta popotnik — dopisun? Čudili se boste, gosp. urednik, če Vam ga povem: to je župnik Keček v Stopercih! Hvalisa se, da je cerkev v Stopercih povečana in olepšana; res je, da se je delalo pri cerkvi, a poglejmo si to delo. Cementno ometavanje pri novih stopnicah v cerkev in na obzidju odpada, cerkev sama je od zunaj že oguljena, ker ometavanje ne drži, slikarija v cerkvi tudi odpada, to je delo župnika Kečeka — palirja. Kdo je plačnik? Vbogi stoperčki, zaslepljeni župljani! Niste še poplačali ali popravila za župnišče, tare vas že dovolj revščina in beda vsled slabe letine, toče in suše, a Keček vam nakopava nova plačilna bremena s svojim cerkvenim konkurenčnim odborom; obljubuje jim brezplačne sedeže v cerkvi in se jim priljuje, da jih dobi za svojo stvar, a naposled jim ne da sedežev, ampak jih prodaja. Pravil je svoječasno iz božjega mesta, da je vse delo prevdarjeno na 5.100 K in da župljani plačajo le 1/2 to je 3.400 K, 1.700 pa plača cerkveni patron verski zaklad; kateri pa drugače govorijo so lažnjivci in hinavci; a zdaj vidite lažnjivce in hinavce, kajti delo pri cerkvi stane okoli 14.000 kron. To je torej resnicoljubje, a ubogi Stoperčani boste tako plačevali, da bodele debelo gledali in marsikateri bo res moral iti s torbico na rami ne v Stoperce, kakor Keček, ampak iz Stoperc proti Ptujski gori s trebuhom za kruhom. Na poti v Stoperce pa je menda Keček batnil z nosom ob moža poštenjaka Jus Stefana, ki ga imenuje Pustačnjaka; žalostno za Kečeka, kateri je že 5 let v fari, da ne vè, kako se njegovi farani pišejo; povemo pa, da je Jus Stefan vsekozi pošten mož, priden gospodar, dober posestnik, kateri Kečku nikoli nič žalega ni storil. Keček le naj pazi, da njega ne bo kaj druga pohapalo, ki je manj vredno, kakor prasic. Blati o volitvah; kako je pa Keček prišel v občinski odbor po slepariji? Na dan volitve je lovil na volišču volilce III. vol. razreda, ter jim jemal glasovnice, prečrtal ime Jus Stefan, ter mesto njega zapisal svoje blaženo ime; tako je prenaradil 11 glasovnic. A pametni volilci so si potem Jus Stefana izvolili v I. vol. razredu za občinskega odbornika. Rekuralo se je zoper to, a pravica se ni dosegla. Tako je torej častno mesto Kečeka po sili občinskega odbornika stoperčkega! Da je tako brez vzroka napadel poštenega moža Jus Stefana, se nam čudno zdi; menda mu je njegova kuharica Zefka premalo jesti skuhala, da se je moral še njega lotiti; podoben je kaplanu Kranjcu v Zetalah, kateri tudi seje nemir med farane in jih po časnikihi napada! Imamo pa res zdaj, kakor tudi poprej v osebi Jus Stefana, poštenega župana g. Ignaca Vrabčič, katerega imenuje v dotičnem dopisu „hauptklerikalec“. O ti velikanska zmota! Keček se misli s tem prilizovati in hliniti g. Vrabčiču, ponuja mu tudi svoje klerikalno časopisje, da bi ga si pridobil za svojo stranko, kajti g. Vrabčič, kolikor ga poznamo, ni klerikalec, manj pa še „hauptklerikalec“, kajti n naročen na noben klerikalen časopis. Mislimo si pa, da bo g. Vrabčič tudi za

naprej toliko značajan in trden, da ne bo skočil v klerikalni koš, kajti mi ga poznamo le kot značajnega, miro- in pravicoljubnega moža župana, kateri po očetovski skrbi za svojo mu izročeno občino! Čast, komur čast, nasprotniku pa figa! Toliko za danes, gosp. urednik! Drugokrat več, če dovolite še kak prostorček v Vašem cenjenem listu.

Iz celjske okolice. Nimam poprej mirne vesti, da Vam nakratko nekatere besede popišem od „Marijine družbe“, od „kmetske zveze“ in od „sokolov“ ali čukov. To je tako-le bilo: Iz Dobrove pri Celju so se trije fantje na pustni dan v maskore napravili in so potem po celi vasi divjali in se je eden v žensko obleko oblekel. Vsi trije so v teh zvezah: to so Martin Pinter, Jakob Majcen in Miha Majcen. Martin Pinter služi pri vojaki v Celju pri 87. pešpolk; ko je v maskare šel, je vojaško obleko dal svojemu tovarišu in sam si je vzel civilno obleko. Miha Majcen je pa načelnik „sokolov“ ali čukov“. Lepa družba je to! Taka vzgoja je v celjski okolici!

Janžev vrh (Selnica ob Dravi). Dragi „Štajerc“! Pred kratkim časom smo imeli pri nas volitve občinskega predstojništva. Ta volitev pa je za nekatere svojeglavce tako neprijetno izpadla, da so zdaj pričeli med občani skupno sovraštvo širiti. . . . Novi občinski predstojnik je sin bivšega predstojnika g. Johana Mally, ki je bil nemškega rodu. Tudi novi predstojnik g. Anton Mally je torej nemške krvi in je pri ljudskemu stetju nemščino kot občevalni jezik vpisal. Zdaj je bil seveda ogenj v strehi! To dejstvo se je moralo tistemu takoj naznaniti, ki je kakor hudič prišel in začel v Selnici ljuliko med pšenico sejati, to je namreč, da dela sovraštvo in prepir med starimi prijatelji in celo med mlada zakonska. Sicer se bode imel dotični zagriženec zaradi tega pred sodnijo zagovarjati. Začel je g. Mally tudi po prvaških časopisih mazati in mu tam tudi med drugimi obrekovanji sodijo, da mu bodejo občinski stolec izpodmaknili. Za ta stolec se g. Mally ni nikdar potegoval in ga rad opusti. Seveda je zaupanje velike večine poštenih mož na njegovi strani in dopisun prvaških listov se zastojni trudi, da bi splošno spoštovanega moža očrnil. Končno hoče dopisun g. Mally z bičem v puščavo tirati. O privandranu sirota, ti si pač bolj puščave potreben, da bi tam milost, razsvetljenje in dar mirnega življenja izprosil, da ne bi tebe preje z bičem iz Selnice pregnali. . . . Ti prvaški bujskač! Ako nočes mirovati, pa je maži naprej. Ali tudi „Štajerc“ bo vzel krtačo in bo tebe in tvoje podrepnike pošteno okrtal! Farani.

Črešnjevece-Dramlje. (Brezmejna netaktnost in prenapetost Franc Ogrizeka, poprej župnika v Črešnicah sedaj v Dramljah). Častitim bralcem „Štajerca“ in drugih svobodomiselnih časopisov je gotovo še dobro v spominu, koliko se je v svojevoljnem, in predrznem župniku Ogrizeku že pisalo in bralo, kakor o malo katerem drugem duhovniku, da že vsem preseda in se studi, se ž njim pečati po znanem pregovoru: trmoglavca ne boš spreobrnil! Neka nepostavnost in nestrpnost pa vendar ne sme tiho ostati, ker bi sicer za dolgo bodočnost resnico zakrivala in krivico delala. Srboritemu in neotesanemu župniku še ni zadostovalo, da je deloma sam, deloma po načelniku kraj. šol. sveta, deloma celo faro tako dolgo šuntal, učitelja Adamiča tožiti in tožiti, da je bil slednji prisiljen zbog Ogrizekovih hudobij v pokoj stopiti, četudi prerano in sebi v veliko škodo, ker bi bil sicer v nevarnosti, še to malo in komaj rešeno pokojnino zgubiti, kakor mu je Ogrizek s pomočjo boječih in lahkovernih faranov vedno grozil! A sedaj pa je učitelj zbog Ogrizekove samohvale in baharije še le resnično zvedel, kako hudobno obrekovanje, zvijače in nesramne izmišljotine se je Ogrizek podstopil in predrznil cela tri leta v „cerkveno kroniko“ čez učitelja A. čečkati in pisati, kar bi celo bodočnost v sramoto ostalo, četudi je prepovedano neresnice, krivice, hudobije in laži v to knjigo zabeleževati. Take nerednosti se le predrzne človeče storiti, ki pri svoji trmoglavi, neotesanosti in brezmejni visoki duhovski domišljiji nobene meje dostojnosti, reda in postave ne pozna, ter si samo po svoji volji lastno pravico dela; a s tem pa dokaže, kedo da je! Zato mora imenovana kronika z

gorostasnim triletnim začnjenjem, celimi litinami neumnosti in krivic pred duhovsko in posvetno oblast priti, da se Ogrizeka natančneje spozna, njegovo pamet in um presodi ter mu za bodočnost enacega prepove: in to tembolj, ker je sedaj tudi v Dramljah z vsemi učitelji in celim občinskim odbornikom v vednem sovraštvu in prepiru, kar se je že cele historije napisalo in bralo, četudi so vsi ti značajni in mirni Slovenci, dočim se je farizejski zvijač Ogrizek poprej pri oblastih vedno izgovarjal, in s tem čistejšega in nedolžnega hlinit, da se on kot zvesti in trdi Slovenec le z „nemčurji“ ne more zastopiti, sicer pa je iz „srca ljubezniv in uljuden“ (!?) Zakaj pa je Ogrizek v Dramljah g. nadučitelja, mirnega Slovence, na prižnici tako dolgo nadlegoval, pikal in dražil, da je bil slednji enako prisiljen, se orglarski službi odpovedati, in tako najšel pri cerkvi svoj mir, kakor ga je pred Ogrizekom vedno imel? Konečno se od župnika Franc Ogrizeka resno in strogo zahteva, naj vse očitno pove in naznani, če je tudi on v „šolski kroniki“ kaj toliko hudobnega in neumnega najšel, da bi bil učitelj čez njega (župnika): izmišljotine, zvijače, obrekovanje in laži napisal in tako župniku v „sramoto uvekovečil“!! Pa vse vtajiti, zviti, si nove zvijače in laži izmišljovati in resnico pačiti, se Ogrizeku najostreje prepove.

Iz Jesenic. Koncert in gledališko predstavo slovenskega delavskega društva „Sava“ v nedeljo 20. marca t. l. je dosegel popolni uspeh. Čudom smo se čudili velikemu napredku. Dasi so bile nekatere točke, kakor „Gospa, ki je bila v Parizu“, silno težke, vendar jih je orkester izpeljal s fineso in preciznostjo, kakoršno nismo pričakovali. Ni čudno, da se vsevprek govori, češ, da se v delavskem društvu „Sava“ dobi najlepša zabava in izobrazba. — Neki gospod je sicer intrigiral in preprečil koncert s tem, da je prepovedal v zadnjih trenutkih sodelovanje tovarniške godbe, pa se je blamiral. Godba iz Gorice je drage volje prišla na pomoč, sam pa je moral za isti dan, mesto ukradenih instrumentov, si izposoditi godala iz Celovca za svojo klerikalno bando „Ajmoht“ na Savi. In tako mu je ostal samo prazen žep, izpufan ajmoht in dolg nos! Tako je gospod „Ehrenpräsident“ fajmošter Škubič! Zadnje besedo bo pa imel g. Staatsanwalt!!!

Harburg na Bavarskem. Dragi „Štajerc“, v svarilo mojim rojakom povem sledečo dogodbo: Pretekli ponedeljek sta se dva delavca, eden Kranjc, eden Štajerc, odpravila iz Beljaka na rajžo v Nemčijo. Ker sta znala, da imasta takaj v Harburgu prijatelja, sta se namenila sem, dobro vedoč, da dobita dobro delo in zaslužek. Pa človek obrača, Bog pa obrne! Ko se peljata po Taverski železnici proti Solnogradu, se snideta z enim delavcem iz Primorskega, kateri je bil prej že večkrat tukaj. Ta jima je razložil, kod se bodo vozili in kdaj pridejo na mesto v Harburg; ona dva sta se zanesla na njega, misleč: ta je bil že večkrat tam, zna boljše kot midva, ki še Nemčije nikoli nisma videla. In tako so prišla srečno v München. Tu je treba prestopiti in tudi drugo karto vzeti; to je vedel tudi naš „Transportführer“ in je vzel sam za vse tri napačne karte, ravno na nasprotno stran; ko pokažejo portirju karte, jim pokaže vlak in oni vstopijo notri in se peljejo naprej. Ko se pripeljejo do dotične postaje, jim reče konduktur naj grejo vun. Takrat pa se je naš „Transportführer“ začel kregati, da mi drugi se peljamo naprej in ni hotel iti vun; ker pa vlak na dotični postaji samo par minut stoji, jih je moral konduktur takorekoč iz vlaka izkrcati in eden je še moral pustiti klouk in sukno notri v vlak; ko so bili zunaj, so šele sprevideali, da niso na pravi poti; pa kaj zdaj nazaj v München! Ko so prišli tja, je pa zmanjkalo najpotrebnejšega, namreč denarja. Kaj pa zdaj? Toliko so še imeli, da sta vzela „Transportführer“ in Krajnc karte, da sta se pripeljala srečno sem na pravo mesto in Štajerc jo je pa moral k nogam lomiti in čez štiri dni je priromal srečno sem na pravo mesto. . . . Prijatelj me znabiti vprašaš, kdo je to kriv in kaj je temu vzrok? Odgovorim tako: Premajhno znanje nemškega jezika! Tukajšni ljudje se ne

bodo zaradi tebe slovensko učili, ti se moraš nemško. Naj le kričijo tisti prvaški politikujoči farji: proč z nemško besedo! Tako more govoriti samo tisti, kateri praga svoje hiše prestopili ni; tisti pa, kateri je svet poskusil, sodi čisto drugače. Vsa večja industrija in z njo tudi zaslužek za nas delavce je v krajih, kjer bivajo Nemci in ako hočeš tam delati, moraš znati nemško, ako ne znaš nemško, te imajo za Hrvata in kot tak še prenočišča lahko ne dobiš, zato ker so Hrvati na slabem glasu tukaj; in tudi dela ne dobiš lahko, ker Hrvatov ne marajo zaradi škandalov. Ako pa eden zna nemško, pa je stvar čisto drugače. Zato pa, dragi slovenski kmet pošiljaj svoje otroke v nemške šole, ker ne veš, kje si bodejo svoj kruhek služiti morali, kajti naša domovina je bolj revna in vsi ne moremo doma ostati. Da, tud drugod je kruh, pa čeprav s krampom in lopato, ker vsi ne moremo gospodje biti in debelih trebuhov nositi. Capito?

Tomaž Hodnik.

V vsaki hiši lahko izostanejo velike neprijetnosti pralne dneva, ako se namoči perilo že na predvečer s pralnim praškom ki popolnoma izloči vso nesnago. Pralni prašek je predmet zaupanja, kajti lahko je ponarejen in težko je ponaredbi dognati. Ako kupite izdelek trdke, katere Vam za pristnost jamči, tedaj boste gotovo prejeli zanesljivo pralno sredstvo. Ponarejeni pralni praški (prah iz mila) sicer tudi dobro čistijo, a uničijo v kratkem času vsako perilo. Najboljši in najzanesljivejši pralni prašek je veekakor

Schichtov
pralni ekstrakt „Ženska hvala“.

Novice.

Prvaški zavod obsojen. Poročali smo že opetovano o neverjetnem postopanju „Vzajemne zavarovalnice proti požarnim škodam in poškodbi cerkvenih zvonov“ v Ljubljani. Ta farško-hinavski zavod, ki izrablja celo božje ime v svoje reklamne namene, izvršuje bojkot proti naprednim denarnim zavodom na prav predrzni način. Tako n. p. ta zavod ni hotel kmetom vinkulacijske spise dati, ako so posojilo od nemških šparkas jemali. Tako je kmetom troške delal in čas tratil. No, zdaj si je ta prvaška zavarovalnica pošteno prste osmnila. Zakonskoma Perger namreč tudi ni hotela vinkulacijskega spisa dati. Zato sta zakonska po svojem zastopniku dr. L. Mühleisen v Slov. Bistrici vložila tožbo pri okrajni sodnji v Ljubljani. Komaj je bila tožba vložena, je prvaški zavarovalnici že srce v hlače padlo in je vsled tega zahtevani vinkulacijski certifikat vposlala. Prišlo je pa do tožbe. Pred sodnijo je rekla, da zavarovanec sam nima pravice, taki certifikat zahtevati. Po zaslišanju strokovnjakov pa se je morala zavarovalnica podati. Izgubila je tožbo in plačala narasle troške v znesku 79 K 63 h. Upamo, da bode zdaj ta predrzni kranjski zavod pametnejši in da ne bode več bojkot izvrševal. Drugače se mu bode enkrat še temeljiteje ušesa navilo. V splošnem pa vidijo slovenski kmetje, kako ljubečo srce imajo gotovi prvaški zavodi zanje!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Kdo bojkotira? Slovenski poslanci vložili so v državni zbornici interpelacijo proti „Štajercu“. O tej stvari bomo še govorili, kadar dobimo to interpelacijo v roke. Za danes pa pribijemo to-le: „Štajerc“ v celi tej borbi ni nikdar protipostavno pisal, tako da biga oblast mogla zapleniti. In vendar smo prepričani, da ima cenzor zdaj izbrisane očale in presneto špicasti rdeči svinčnik. „Straža“ pa, pobožno glasilo, ki se na glavo postavlja v razburjenju in kar besni proti naprednjakom kakor turški derviši, ta „Straža“, ki se krega klepetavo proti bojkotu in kliče celo pratiko svetnikov proti „Štajercu“ na pomoč, — ta duhovita „Straža“ hujska

sama tako nesramno v bojkot, da jo je moral državni pravdnik konfiscirati... Pač žalostna usoda in smešna nesreča. Prvaški „sovražniki“ bojkota se zaradi bojkota zaplenijo! O Kemperle, Kemperle, was tust du uns an...

Volitve v občino Celje okolica so glasom poročili zaradi raznih prvaških sleparij na celi črti razveljavljene. Volilni boj se bode torej še enkrat vršil in Benkoviči ter Kukovci se bodejo zopet objemali, čeprav so ravnokar drug na drugega pljuvali... O celi zadevi bomo še obširneje govorili!

Neposredni davki. Tekom II. četrtrletja 1911 postanejo neposredni davki na Štajerskem doteptli oziroma plačni v naslednjih obdobjih: I. Zemljiški, hišno-razredni in hišno-najemninski davek ter 5-odstotni davek od najemnine onih poslopij, ki so prosta hišno-najemninskega davka in sicer: 4. mesečni obrok dne 30. aprila, 5. mesečni obrok dne 31. maja, 6. mesečni obrok dne 30. junija 1911. II. Občna pridobitina in podjetje, podvrženi javnemu dajanju računov: 2. četrtrletni obrok dne 1. aprila 1911. III. Rentnina in osebna dohodnina, v kolikor se ti davki ne pobirajo na račun državne blagajnice potom odbitka po osebah oziroma blagajnicah, ki izplačujejo davku podvržene prejemke in sicer 1. poluletni obrok dne 1. junija 1911. Ako se navedeni davki oziroma pripadle deželne doklade ne vplačujejo najkasneje 14 dni po preteku zgoraj omenjenih plačilnih rokov, tedaj morajo se plačati tudi zamudne obresti in sicer ne samo od državnih davkov, ampak v zmislu postavbe z dne 15. januarja 1904. l. dež. zak. broj 17 tudi od deželnih doklad, če skupna letna dolžnost na dotičnem državnem davku preseže znesek 100 K; zamudne obresti znašajo od vsakih 100 K dotične dolžnosti in za vsak zamujen dan 1/3 v in se morajo izračunati ter z davki vred plačati od dne, ki sledi zgor naštetim rokom do vštete dne vplačila zapadle dolžnosti. Ako se davčna dolžnost ne vplača za 4 tednih po preteku plačilnega roka, iztirja se ista s pripadlimi dokladami in z doteptimi zamudnimi obrestmi vred potom predpisane prisilnega postopanja.

Sadjerejci! (Boj proti gosencam). Kdor hoče kupiti gnezda (Nistkästchen) za senice, da se valijo mladi, ta naj vpraša v trgovini Leop. Slawitsch v Ptuj; veljajo 40 vin.

Avtomobil je zadel na cesti pri Vuzenicah v voz g. Erber. Več oseb je bilo hudo ranjenih, škode pa je za več tisoč kron.

Težko ranili so nekateri fanti posestnika Janeza Simonič v Vinterovcih pri Ptuj. Sodnija zasleduje storilce.

Roparski napad. V Mariboru je neznanec 80 letnega Hermana Aubel napadel in ga hotel zadušiti ter oropati. Starčku se je vendar posrečilo, da se ga ubrani. Roparja so v osebni tapetnika Viktorja Schibal zaprli.

Večkrat obkraden je bil posestnik Anton Zička v Sevnici. 2. t. m. mu je bilo 70 K ukradenih, 8. marca 110 K in srebrna ura, 25. marca pa 300 K.

Pogorela je šupa Martina Kostomaj v Tebarjih. Požarniki so preprečili, da se ogenj ne razširi.

Težko obdolžena sta dva „šecmana“ v Sevnici. Pravijo, da sta posestva v svoj dobiček previsoko cenila.

Na druge troške lepo živel in sleparil je Lovrenc Weber pri sv. Pavlu v Savinjski dolini. Dali so ga k skledi ričeta v luknjo.

Zblaznela je učiteljica Lapajne v Sterntalu pri Ptuj.

Knapi in šoštarji so se v Laškem stekli. Trije šoštarji so bili z nožmi težko ranjeni. Več knapov se je zaprlo.

Pogorel je Poberškov mlin v Pameču pri Slov. Gradcu. Neprevidnost je vzrok požara.

Pazite na deco! V Lehnu pri Slov. Gradcu je padel 3½ letni otrok zakonskih Toričnik v vodo in je utonil.

Trpinčenje živali. V Ptuj je postajenačelnik opazil, da se živino iz Belovarja in Požege, namenjena za Gradec, v tesnem vagonu trpinči. Več živali ni moglo več vstati. Napravilo se je kazensko naznanilo proti posestniku in pomagalo živali. Nekateri ljudje imajo res kamen namesto srca.

Priznanje. G. poštnemu asistentu M. Scholler

v Ptuj je namestnik grof Clary izrazil pismo priznanje, da je l. 1909 hlapca Antona Petrov. Pa z lastno življensko nevarnostjo iz vode rešil gospodarja.

Volilna sleparija? Listi poročajo, da s Zast občinskega tajnika v Selah pri Brežicah Jurvatirja Šetine sodniji naznanilo, ker je baje prioblast pri njih občinskih volitvah sleparil. Videti hoče Obč kaj bode preiskava dognala.

Očeta pretepel je v Braslovčah Franc Viljenje. Pri temu mu je lastna mati pomagala. se jima je zameril, ker je bil sinov naslov in tako da so tega k vojaškemu naboru pokliče.

Vlom. V Drenovcu pri Brežicah so hrvatski zločinci pri raznih posestnikih vlomili in mnogo pokradli. Potem so zbežali na Hrvaško. Ustas in je, da se uzmoviče dobi.

Velika tatvina. Hlapcu Matiji Glojek v Trnavi vini je neznanec iz omare ukradel 1300 denarja, uro in nož.

S polenom udaril je Nace Mežnar v valdu Johana Marovšek v Parneču, tako da je ta nezavesten na tla zgrudil. Mežnarja zaprli.

Vlak podrl je pri Laškem trgu delavci Tanca. Vrgel ga je ob stran. Pri temu je Tanc roko zlomil.

Iz Koroškega.

Črna. Piše se nam: Skoraj da ni vreda da odgovarjamo na dopis, katerega je prinesel od Kranjcev skuhani „Šmir“ v štev. 10 z 11. junca t. l. Ustanovilo se je res tukaj nas nepolitično društvo „Čedra“, katero obseja iz priprostega delavstva, brez ozira na politiko, torej je resnica, da ti črnuhi ne vedo kako nas obsodili, kaj da smo. Ker resnično vse, da ti črnuhi najbolj mirnega človeka v „Šmiru“ obrekujejo, tako so tudi nas udeležili političnega društva „Čedra“ imenovali, da se socialdemokrati. Tudi to je res, da je socialdemokratov zraven, kateri so pa vsi brega zadržanja. Kaj tako slabega se od „socialdemokratov“ še ni slišalo, kakor pa tukajšnjih črnuhov in voditeljev, njih početje presega vse meje. Samo en slučaj hočemo tukajšnji farovž zgodilo. Bilo je eno nedelje zvečer (19. februarja) ko je sedanja farovž je kuharica slišala, da je nekdo šel po stopnicah v zgorje nadstropje; prestrašila se je, reva, brž skočila na prosto in glavna vrata od farovž zaklenila od zunaj; misleč da je tata zaprla, šla pa o rožnike, da ga pridejo vjeti. Zgodilo se je to, da pridejo orožniki, potem eden občinski odbornik in sluga ter preiščejo farovž povzeli in imeli so srečo, pa kakšno! Našli so pod streho prejšnjo farovško kuharico, katero je farmani že davno nagnali; vsa pijana je bila pod streho, in kaj je nameravala in čakala, mora vsak sam misliti. Iskalci so jo seveda nagnali da je morala zapustiti tisti večer farovž. Vidite, čitatelji, to je bil res tisti „tat“, katero je že davno poprej pokradel v farovžu tisto, kar se ne dobi več nazaj. To je lep slučaj, kaj? Takih slučajev in še bolj zanimivih lahko primerjamo v velikem številu, da cele romane bi lahko zložili od teh hujskačev in njih podrepanikov. Pa mislimo, da bo to zadostovalo. Nas pa, krijeje je udov tega društva Čedra, pa svetujem da ne dotični črnuhi pustijo pri miru, da ne bo hinavsko hodili okoli nas, kadar pobirajo orglje, takrat pa ne vprašajo ali si socialdemokrati ali ne, samo daj. Tudi mislim, da smo vsi dalša če prav nas sodijo, da smo rekli, da nas cerkveni ni ne briga. Ali kaj to veste, da je Kristus, rekel: ne sodite, kateri sodi, bo obsojen. To danes, drugikrat pa več. Več delavcev.

Tat. V občini Kotlje (Köttelach) že dalje časa nekdo v čebelnjakih krade. Najprej je med ukradel, zdaj pa tudi že čebelnjake.

Kupil je v Kotljah g. St. Petritsch po pečnikovo posestvo v Podgorah za 14.000 K. G. Petritsch je vrl naprednjak. Čestitamo!

88 letno staro Katarkino Lahovic zasleduje sodnija v Celovcu zaradi tatvine. Starko bi lahko v kakšni zavod spravili.

Roparski umor? Zaprlo so nekega Fr. R. Obdolžuje se ga, da je v Himmelbergu posestnika Johana Weissmann napadel, umoril in oropal.

Rop. Iz Železne Kaplje se poročajo, da je neznanec čevljarja Jožefa Polajnar napadel in oropal. Ropar je pobeegal.